

Za našo deco.

Šola za zajčke.

Ali je to mogoče? Šola za zajčke? Gotovo je to mogoče, drugače vam ne bi bili dali tu sem sliko, kako se

zajček-šolarček poslavlja od matere. Ali ni srčkan? Poglejte si ga, kako dobro je opravljen, prav kakor pravi šolarček. Gotovo je šele začel hoditi v šolo, ker se tako težko poslavlja od doma in od mamice. Mamici je seveda tudi malo tesno pri srcu, da mora svojega ljubljence izročiti strogemu gospodu učitelju, o katerem gre govoriča, da ima dolgo šibo za poredne zajčke. Seveda, mamica niti za trenutek ne misli, da bi njen malček spadal tudi med poredne fantičke, ali vendar je sitno, če pomisli na gospoda učitelja in njegovo šibo.

Zajček torej gre v šolo. Kako zanimivo bi bilo za nas, če bi mogli to šolo videti. Pomislite, sami zajčki sede tam po šolskih klopih in star zajec jih uči kot njihov učitelj. Kaj se neki učijo? Ali vam naj povem? Zadnjič sem slučajno zašel do take šole, pa nisem stopil vanjo, da ne bi prestrašil učencev in učitelja, ampak gledal sem le skozi okno.

Bil je baš prirodopis in učitelj je govoril o zajčjih sovražnikih in je naštel med njimi tudi človeka. Joj, kako je opisal človeka, ki zasleduje uboge zajčke in jih potem, ko jih ubije, celo še — pojé. Kar zgrozili so se zajčki pri tem. Ko je učitelj to zapazil, pa jih je tolažil in jim je povedal, da se zajčki lahko izognejo nevarnosti, če se skrijejo, če utečejo in še na mnogo drugih načinov. Prav podrobno jim je razlagal vse zvijače, katerih se more posluževati zajčji rod in sedaj tudi vem, zakaj so zajčki tako premeteni, da jih le težko ujeti. Kako jih boš ujel, ko se pa v zajčji šoli učijo, na kak način lahko operarijo lovca! Male zajčke je ta pouk silno zanimal. Kar strmeli so v učitelja in so požirali njegove modre besede. Tako sem se mogel neopaženo zopet odstraniti.

Če hodite po polju, ob gozdnih obronkih in drugod, kjer imajo zajčki svoj dom, dobro glejte, če kje ne iztahnate zajčje šole. Potem mi pa pišite, ker bi jo jaz tudi rad videl.

Ivo se je izgubil.

Mati je morala na polje, kam z malim Ivom? »Najbolje bo, da ga uspravam«, si je mislila mati in res je fantka položila v posteljco, mu je zapela pesmico in Ivo je kmalu sladko spančkal. Mati ga je še skrbno pokrila in je odšla za delom.

Ivo pa ni dolgo spal. Sitna muha mu je sedla na nosek, Ivo se je obrnil v stran, a muha je nosek le zopet našla. Tedaj pa je Ivo odprl oči in je zapazil, da mamice ni več tu. Kaj pa zdaj? Kaj stori korajžen fantek? Hajd, za njo! Skobacal je s posteljce, srajčka mu je bila predolga in se mu je opletala okoli nog. Kaj storiti? Ivo ne pomišlja dolgo, sleče srajčko, saj gre tudi brez nje.

Kam pa se naj obrne? Poznal je pot na njivo, saj je že bil večkrat z materjo tam. Brez pomisleka se je podal na pot, da bi našel mater. Hodil je in hodil. Srečal je čebelico, pogledala ga je in si je mislila: »Kam jo neki reže tale nagec?« Pa ni imela časa, ker je še bilo mnogo posla zanjo. Priletela je ptička; tudi ona se je čudila, kam jo tak majhen fantek tako drzno maha.

Ivu pa je pot postajala predolga. Rad bi bil vedel, kje bi našel mamico. Zato je hotel nekega vprašati, pa koga? In tedaj je zapazil staro veverico, ki je baš

snažila orehe, da bi si jih hranila za zimo. Ohrabil se je in jo je vprašal: »Ali si kje videla mojo mamico?«

Veverica je pomišljala nekaj časa, potem pa je menila: »Ali si ti Ivo?«

»Da, Ivo sem.«

»Potem je že prav, tvoja mamica je tam onkraj gozdčiča na travniku. Poti tja ne boš našel, ostani tu pri meni in počakaj, ko se bo mamica vrnila, te bo tu našla.«

Ivo je bil zadovoljen, ker mu je bilo hoje tako že dovolj. Sedel je k veverici in ta mu je pripovedovala o svojih mladičih, o svojem delu za zimo in še marsikaj drugega.

Mamica pa se je vrnila po drugi poti domov in, o groza, fantka nikjer. Vsa v strah je iskala po vseh kotih, pa ni ga bilo. Že popolnoma obupana je tekla k sosedom pravit, da se je Ivo izgubil. Tam so poslali nekoga po očeta, ki je še bil na travniku. Takoj se je vrnil domov, pa po poti, kjer je našel svojega fantka v pogovoru z veverico. Ta je naglo šinila na drevo, fantka pa si je posadil oče na rame in tako sta

prišla domov, kjer ju je mamica sprejela z velikim veseljem.

Tako se je Ivo izgubil, pa so ga kmalu zopet našli.

*

Za kratek čas.

Prigoročilo.

Gospodinja vpraša novo služkinjo: »Zakaj so Vas pa na Vašem prejšnjem službenem mestu odpustili?«

Služkinja: »Ker sem pozabila otroke okopati.«

Vsi otroci: »Mama, ta je prava, ta naj ostane pri nas.«

==

Raztresen profesor.

Gospod profesor pride pozno po noči domov in stopi v svojo spalnico. Naenkrat se mu dozdeva, kakor da bi se kaj premikalo pod posteljo. Hitro zakliče: »Kdo je tam pod mojo posteljo?«

»Nihče«, mu odgovori debel glas izpod postelje.

»Čudno«, pravi profesor, »pa vendar se mi je zdelo, kakor da bi se tam kaj premikalo.«

==

Bober odgovor.

Učitelj: »Hiša ima štiri nadstropja, do vsakega vodi petnajst stopnic. Koliko stopnic je treba prehoditi, da se pride do četrtega nadstropja?«

Mihec: »Vse, gospod učitelj.«

==

Od kod?

»Kaj je treba storiti, da ostane zobovje belo in zdravo?«

»Zobe moramo snažiti, gospod učitelj.«

»Dobro, kdaj pa?«

»Zjutraj, po jedi in zvečer.«

»Tudi dobro, s čim pa si zobe snažimo?«

»S ščetko za zobe.«

»Imaš ti tako ščetko?«

»Ne, gospod učitelj.«

»Ali jo uporabljajo tvoji starši?«

»Ne.«

»Čudno, od kod pa ti sploh kaj veš o ščetkah za zobe?«

»Mi jih v trgovini prodajamo, gospod učitelj.«

==

Igre.

6	1	8	13
11	7	14	4
3	12	2	15
9	5	10	

Nariši si na lepenko kvadrat, razdeli ga na 16 malih kvadratov in izreži še 15 malih tablic, na katere napišeš številke od 1 do 15. Potem razvrsti tablice s številkami v male kvadrate velikega kvadrata tako, kakor ti to kaže prva slika. Vidiš, da je en kvadrat prazen. Sedaj pa pomikaj tablice s številkami tako, da nastane tale razpored:

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	

Pomikati smeš tablice samo vodoravno in navpično, ne pa tudi poševno, tako da ostane vselej en kvadrat prazen, na katerega lahko potem potegneš drugo tablico s številko. Z malo vaje boš kmalu prišel na to, kako se igra najbolj uspešno izvrši. Seveda si lahko tablice s številkami postaviš v kvadrat, kakor ti je drago, samo da moraš vselej doseči končno razvrstitev.